

Colòmbia persisteix i resisteix

Written by Lisneria Roncancio. La Independent
Thursday, 17 June 2021 10:21

There are no translations available.

Centre de Cali. @wikipedia

Fa més d'un mes que Colòmbia viu un Atur Nacional declarat per la ciutadania com una forma de reclamar drets fonamentals.

Colòmbia viu fa dècades un conflicte polític que semblava que es desescalaria amb la signatura de l'Acord de Pau entre la guerrilla de les FARC i el govern colombià presidit llavors per **Juan Manuel Santos** fa 5 anys; però va tornar al poder la dreta i les il·lusions dels colombians d'aconseguir aquesta pau tan esquiva es van esfondrar.

La declaratoria d'Atur Nacional compleix 47 dies; ha estat un episodi inèdit en la història de país, especialment perquè és el poble el protagonista, que es va aixecar i resisteix, tot i que les xifres d'assassinats, desaparicions, ferits, violacions sexuals, tortures i una investida dels cossos policials cap als manifestants, la majoria joves creix amb els dies, sense que el govern doni mostres d'acostament o voluntat de fer acords per acabar aquesta etapa d'una violència brutal.

La violència a Colòmbia és estructural, tot i que la pandèmia va accelerar aquests factors que des de fa dècades es vénen cuinant; la pobresa va augmentar sistemàticament en aquest govern: segons xifres del Departament Nacional d'Estadística, el 2020 la pobresa va créixer

6.8% punts percentuals respecte al 35.7% del 2019; segons el director de l'organisme **Juan Daniel Oviedo**

, Colòmbia va passar de tenir "17.400.000 de persones en situació de pobresa monetària a comptar amb 21 milions de persones pobres", això contrasta amb una classe dirigent indolent que no escolta a la gent, avivant la foguera de l'atur al que cada vegada s'hi sumen més gremis, sectors i persones, ja que no es veu per part del govern voluntat o les respostes esperades, per contra, aquest ha respost amb l'increment de la força pública a qui sembla haver-li donat patent per reprimir, agredir, immobilitzar i assassinar a qui protesti.

Un altre aspecte inèdit, és que són els joves els que estan liderant aquest període de Resistència, són ells els que li estan recordant el govern que fa anys que esperen respostes ajustades a les seves necessitats en salut, educació, oportunitats d'ocupació i millors condicions per a ells i les seves famílies; són ells els que han posat la quota més dramàtica en aquest esclat social, a què han confluït grups, organitzacions cíviques, artistes i col·lectius, amb aportacions i idees per enfrontar el moment.

Entre les moltes accions i estratègies per perseverar en aquesta circumstància, perquè, com ho va dir una líder de les comunes de Medellín, entre llàgrimes "és ara o mai, així ens toqui perdre a molts dels nostres", s'han creat nivells de suport com tàctiques de resistència: "joves en primera línia" aquells amb major coneixement i protecció per enfrontar l'atac de la força pública; "Mares en primera línia" mares de joves que s'han posat en la primera línia d'enfrontaments per tal de neutralitzar els atacs de la força pública. Ha cridat l'atenció el que les dones l'hagin assumit amb vigor i consciència, "és el futur dels nostres fills" diuen; "Primera línia jurídica" iniciativa d'un grup d'advocats units per assistir als que han estat judicialitzats; i ara, es gesta, la "Primera línia internacional" conformada per associacions, grups o col·lectius colombians a l'exterior, als que els assisteix enorme preocupació per la recrudescència de la violència i recolzen les justes demandes dels colombians. I així com hi ha primeres línies, també hi ha segona i tercera, són nivells col·laboratius en tots els aspectes: informació, alimentació, dotació, assistència, recreació, cap als grups que romanen en el front de batalla i resistint. Una altra aportació de les dones han estat les "Olles comunitàries", elaboració de màscares i elements de protecció, cartells i suport emocional a les vicissituds que ha significat aquesta gran jornada de reacció.

L'epicentre de les protestes ha estat Cali, ciutat situada al sud-occident de país, hi conflueixen les múltiples variables detonants de la violència al país: tràfic de drogues, armes, mineria il·legal, paramilitarisme i gremis empresarials aliats de l'establiment, els qui amb l'objecte de neutralitzar i deslegitimar la protesta parlen de pèrdues milionàries com a efectes de l'atur, desconeixent les altes xifres de pobresa, atur, usura de el sector bancari, concentració de la terra i altres factors que històricament han beneficiat a una classe dominant, mentre el gruix de la població mor de fam i sense oportunitats. És la ciutat que ha posat la major quota de morts,

Colòmbia persisteix i resisteix

Written by Lisneria Roncancio. La Independent
Thursday, 17 June 2021 10:21

ferits, desapareguts, judicialitzats i violentats, però també, ha generat expressions artístiques i culturals com el Monument a la resistència, erigit en el sector batejat "Port Resistència" com a homenatge a les vides perdudes. A Cali fa uns dies, van assassinar **Junior Jein** artista de trajectòria, negre, raper, autor de la cançó "Qui els va matar" que qüestiona severament els assassinats anomenats "falsos positius" i desapareguts, deixant en evidència el nivell d'agressió, intolerància i repressió contra l'Atur.

Una violència que el govern sembla consentir i estimular. 47 dies de protestes i violència ciutadana i ni una mostra de concertació per part de govern, per contra, la taula de negociació -que va convocar els grans sectors econòmics i líders polítics- ha seguit expedint lleis que lesionen els interessos de la vila amb l'antuència de un congrés arreglat; no ha escoltat els sectors rellevants com la docència, els camperols, els indígenes, els arrossaires, els transportadors, afectats per alts peatges imposats pel sector privat sense que millorin les carreteres; a això s'hi suma una elevada corrupció que fa de la protesta l'únic camí per sortir de la cruïlla social com a resultat de la infiltració del narcotràfic; el món ja ho sap. Estem davant d'una narcodemocràcia, i no serà fàcil extirpar-la. No obstant això, "és ara o mai", per això busquem la solidaritat del món, per lliurar-nos d'aquest nefast mal que va assaltar un país ple de riqueses.

[Vídeo Qui els va matar?](#) De Junior Jein